

[Elgaard.]

Endvidere vil jeg nævne Bestemmelserne med Hensyn til at stille det lejede til Lejerens Raadighed i forsvarlig Stand. Jeg tager et enkelt Eksempel. Den ene Lejer fraflytter sin Lejlighed Kl. 12 paa Flyttedagen; og den nye Lejer har lejet fra dette Tidspunkt. Det er efter Lovforslaget vanskeligt for Udlejereren at gøre Lejligheden i Stand, medens den fraflyttende Lejer bor der, og gør han det, efter at den tilflyttende Lejer er kommet, kan den nye Lejer forlange Godtgørelse for den Gene, det forvolder ham at være i Lejligheden, medens Haandværkerne gør den i Stand. Jeg spørger: Er der Rimelighed i, at man fastsætter Bestemmelser i en Lov, der stiller bestemte Krav til den ene Part, men næsten gør det umuligt for ham at opfylde disse Krav, uden at det yderligere bliver til Ugunst for ham under Hensyn til den Ret, Lovforslaget giver den anden Part under de paagældende Forhold?

Jeg nævner endvidere Spørgsmaalet om Rønning af Lejligheder. Der forekommer vel Tilfælde, hvor det kan være vanskeligt for en Lejer at fraflytte Lejligheden; der kan være Aarsager, der medvirker dertil. Bestemmelserne i saa Henseende er i høj Grad ugunstige for Udlejereren.

Jeg nævner Spørgsmaalet om Sundhedsfare i Lejligheder. Ifølge Lovforslaget kan Lejeren kræve særlige Begunstigelser, hvis der er Sundhedsfare, men der staar intet om, hvem der skal afgøre, om der er Sundhedsfare eller ikke. Hyem skal afgøre dette? Der er ikke i Lovforslaget Tale om, at det f. Eks. er den Grænse, Sundhedskommissionen sætter, der gælder, og naar man i Forbindelse med Spørgsmaalet om Sundhedsfare begynder at rangere Ejeres og Udlejerens Forpligtelser og Rettigheder, var det rimeligt, at det saa ikke var til at tage fejl af, om der skal særlige Folk til at bedømme disse Forhold, eller det er Sundhedskommissionens Bestemmelser, der i saa Henseende er afgørende.

Endelig nævner jeg en Bestemmelse vedrørende Ejendomme, hvorpaa der hviler Servitutter eller andre lignende Rettigheder. Hvis det er Tilfældet, kan Lejeren hæve Lejemaalet, altsaa hvis disse Servitutter eller Rettigheder ikke gør det muligt at sætte Lejligheden og Ejendommen i den Stand, som man ifølge Lovgivningen har Grund til at kræve. Hvis disse Servitutter eller Rettigheder hindrer dette, har Lejeren Ret til at kræve Indskrænkning paa forskellige Omraader i Udlejerens Rettigheder. Jeg spørger Indenrigsministeren:

Vedkommer dette Forhold overhovedet Lejeren, er det ikke en Sag, der udelukkende angaar Ejendomsindehaveren og de Autoriteter, som er bestemmende med Hensyn til Servitutter og lignende Rettigheder lagt paa Ejendomme?

Derfor siger jeg, at hvis den danske Rigsdag gennemfører dette Forslag, som det er forelagt, laver den en Lov, der er unødvendig indviklet, der er unødvendig generende for begge Parter, for jeg tror ikke, Virkningerne af en saadan Lovgivning vil blive tilfredsstillende for nogen af Parterne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Indenrigsminister og vistnok ogsaa andre kunde ikke lade være med at hovere en Smule og sige, at i Foraaret kunde vi maa- ske have faaet en vis Forhandling og opnaaet et Resultat, men nu er Stillingen en anden, og at man spillede højt Spil i den Stilling, man indtog. Jeg forstaaer ikke den højtærede Indenrigsministers Tale i saa Henseende. Vi var imod Lovforslaget, Meningerne kunde ikke bøjes mod hinanden; og derfor gik vi imod, og det Spil, der er spillet, har der jo egentlig ikke været stor Risiko ved — deri har det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen utvivlsomt Ret —, for man har faaet Forslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa i Fjor, saa Risikoen kunde ikke være saa forfærdelig. Men jeg synes, det er nødvendigt for mig at gentage, at efter de Udtalelser, der er faldet, er Stillingen den, at vi altsaa er parate til at høre begge Parter i Udvalget — Indenrigsministeren maaske lidt mindre, men det gør jo heller ikke saa meget, da det foreløbig er Udvalget der faar Lovforslaget —, høre begge Parter, og saa maa vi se, om der deraf kan komme Ændringsforslag, som kan samle Anskuelserne. Jeg har ikke megen Tro herpaa, men vil naturligvis mene, at alle Parter, det vil sige politiske og udenforstaaende saglige Parter, skal gøre deres til, at dette kan ske.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Elgaard omtalte den upaatvivlelig store Stigning i Huslejen under Nævnsbehandlingerne, og der skulde formodentlig under denne Bemærkning ligesom ligge en Paavisning af, at *til Trods for Huslejenævnens Virksomhed var Lejen ingen Sinde steget saa stærkt som i denne Periode.* Det ærede Medlem glemmer her — eller undlader